

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2016 odvolání [redacted] a poškozených B [redacted] B [redacted], nar. [redacted] a nezl. T [redacted] B [redacted], nar. [redacted], proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 26.3.2015, č.j. 17 T 15/2015 - 322, ve věci obžalovaného C [redacted] G [redacted], nar. [redacted] a v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Sochorové a soudců JUDr. Heleny Rudé a Mgr. Romana Lady, rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu se napadený rozsudek **r u š í**.

Za podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje takto :

Obžalovaný

C [redacted] G [redacted],
nar. [redacted] v [redacted], [redacted], dělník, trvale bytem [redacted],

j e v i n e n, ž e

dne 17.08.2014, kolem 21:50 hodin, na silnici III. třídy č. [redacted], v ulici [redacted],
v obci [redacted], okr. Praha-západ, ve směru jízdy Středokluky-Tuchoměřice, jako
řidič

osobního automobilu tov. zn. Seat Alhambra, RZ [REDACTED], v km 3,102, začal odbočovat vlevo do areálu společnosti [REDACTED] za situace, kdy před ním odbočoval autobus tov. zn. Karosa, řízený P [REDACTED] T [REDACTED], nar. [REDACTED], který mu tak vytvářel pohyblivý zakrytý výhled na vozidla přijíždějící do protisměru, v důsledku toho přehlédl z protisměru přijíždějící motocykl tov. zn. Suzuki, RZ [REDACTED], řízený J [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], kterému nedal přednost a vjel mu bezprostředně do jeho jízdní dráhy, při následném střetu utrpěl motocyklista J [REDACTED] V [REDACTED] mnohačetná závažná zranění, kterým na místě podlehl,

t e d y jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal takový čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození J [REDACTED] V [REDACTED], B [REDACTED] B [REDACTED] a T [REDACTED] B [REDACTED], odkazují se svými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný C [REDACTED] G [REDACTED], nar. [REDACTED], povinen poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, uhradit na náhradě škody částku ve výši 4.540,- Kč.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání poškozených B ■■■ B ■ a T ■■■ B ■ zamítají.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný C ■■■ G ■■■ uznán vinným ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst.1,3 tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu pěti. Poškození J ■ V ■■■, B ■■■ B ■ a T ■■■ B ■ byli odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně částku 4.540,-Kč.

Výše uvedeného přečinu se obžalovaný podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že:

dne 17.8.2014, kolem 21:50 hodin, po silnici III. třídy č. ■■■, v ulici ■■■, v obci ■■■, okr. Praha-západ, ve směru jízdy Středokluky-Tuchoměřice, řídil osobní automobil tov. zn. Seat Alhambra, RZ ■■■, a v km 3,102, kdy autobus tov. zn. Karosa, řízený P ■■■ T ■■■, nar. ■■■, jel v té době před ním a vytvářel mu tak pohyblivý zakrytý výhled na vozidla přijíždějící z protisměru, začal odbočovat vlevo na účelovou komunikaci vedoucí k areálu společnosti ■■■, přičemž nedal přednost v jízdě protijedoucímu motocyklu tov. zn. Suzuki, RZ ■■■, řízenému J ■■■ V ■■■, nar. ■■■, vjel mu bezprostředně do jeho jízdní dráhy, v důsledku čehož poškozený strhl motocykl na komunikaci a s motocyklem narazil do pravého boku vozidla Seat Alhambra, načež zůstal zaklíněn pod vozidlem a byl vlečen až do úplného zastavení vozidla, čímž mu obžalovaný způsobil při vzájemném střetu vozidel a vlečením pod vozidlem otevřené poranění lbi s trhlinami tvrdé pleny mozkové, s tříštivými zlomeninami klenby a spodiny lebni, pohmoždění až rozmoždění mozku na pólech a spodní ploše obou čelních laloků, krevní výronky v bílé hmotě obou čelních laloků, povlak krve v mozkových komorách, pohmoždění hypofýzy, zlomeniny lícně čelistních komplexů, příčnou zlomeninu hrudní kosti

pod odstupy 2. žeber, sériové zlomeniny žeber vlevo (1.-2. v přípatěrní čáře, 5.-8. v přední pažní čáře) místy roztržením nástěnné pohrudnice, pohmoždění obou plic, rozsáhlou trhlinu dolního laloku levé plíce, pruhovité krevní výronky pod nitroblánou levé komory srdeční v oblasti septa, zakrvácení do dutiny hrudní (vlevo 700 ml), krevní výron v zadním mezihrudí, trhliny sleziny, krevní výron v okolí slinivky břišní, krevní výrony v tukových pouzdrech obou ledvin, trhlinu levé ledviny, povlak krve v dutině břišní, zlomeniny pánve-roztržení spony stydké, zlomeninu lopaty kyčelní kosti vlevo a roztržení levého křížokyčelního skloubení, tříštivou zlomeninu těla pravé pažní kosti, tržnězhmožděné rány, oděrky a krevní výrony na povrchu těla, kterým poškozený na místě nehody podlehl.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce a poškozené B■■■■ B■ a nezl.T■■■■ B■ v zákonné lhůtě odvolání.

Státní zástupce své odvolání zaměřil proti výroku o trestu. Nesdílí názor soudu I. stupně, že obžalovanému stačí uložit pouze výchovný trest. Poukazuje na absenci jakéhokoli souvislého vyjádření obžalovaného u hlavního líčení, jímž by se doznal ke spáchání trestné činnosti a potvrdil tak svůj postoj k jednání, které je mu kladeno za vinu a ke způsobenému následku. Zdůrazňuje, že obžalovaný ani v rámci svých minimálních projevů u hlavního líčení nevyjádřil omluvu pozůstalým poškozeného, kteří byli i přítomni jednání soudu. Z toho je možné jednoznačně vyvodit, že u obžalovaného nedošlo k uvědomění si zcela zbytečné chyby, což svědčí o jeho lhostejnosti ke způsobenému tragickému následku. Obžalovaný se jako řidič choval lehkomyšlně a vysoce riskantně, jeho jednání považuje státní zástupce za zcela nepochopitelné a neodůvodnitelné, neboť si musel být vědom přítomnosti rozměrného autobusu před svým vozidlem a jediné svým nezodpovědným přístupem a elementárním porušením zásad opatrnosti každého účastníka silničního provozu způsobil smrt poškozeného. Obžalovaný, s ohledem na výše uvedené, neměl ani teoretickou možnost sebemenšího přehledu o dopravní situaci v protisměru a v této situaci vyjetí do protisměrné části vozovky, což považuje státní zástupce za tzv. ruskou ruletu. Jednání obžalovaného hodnotí jako hrubou nedbalost, dle jeho názoru, hraničící až s nepřímým úmyslem. S ohledem na použitou právní kvalifikaci a úmysl zákonodárce vyjádřený v trestních sazbách uvedených v § 143 tr. zákoníku by uložení podmíněného trestu, tak jak učinil okresní soud, mělo být zcela výjimečné. Podle přesvědčení státního zástupce obžalovaný takové podmínky nesplňuje, a proto krajskému soudu navrhuje, aby při nezměněném výroku o vině obžalovanému uložil

nepodmíněný trest odnětí svobody vyměřený při dolní hranici zákonné trestní sazby a pro výkon trestu jej zařadil do věznice s dozorem. Dále navrhl, aby byl obžalovanému uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti roků.

Poškozené B■■■■ B■■ a nezl. T■■■■ B■■ ve svých odvoláních, podaných prostřednictvím společného zmocněnce, poukazují na nesprávný postup okresního soudu, pokud je s celým nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Mají za to, že jim měla být přiznána nemajetková újma v požadované výši (B■■■■ B■■ se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 13.459.611,-Kč a nezl T■■■■ B■■ ve výši 13.569.120,-Kč). Dále poškozené B■■■■ B■■ měla být přiznána jako náhrada škody i částka 140.461,-Kč za zničené motocyklové vybavení. Svě nároky řádně a včas uplatnily a vyčíslily, včetně majetkové škody (příslušnými doklady o nákupu věcí) a ohledně nemajetkové újmy se odvolávají na výpočet provedený podle metodiky vydané Nejvyšším soudem ČR. Konstatují, že z této metodiky vypracované za účel výpočtu náhrady nemajetkové újmy na zdraví podle § 2958 NOZ (bolesti a ztížení společenského uplatnění) vyplývá, že pomyslná hodnota zmařeného (byť i neskončeného) lidského života při 100% vyřazení ze všech sfér společenského zapojení (tzv. rámcová částka), byla stanovena na 400 násobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy v národním hospodářství za kalendářní rok. Pro rok 2014 tedy tato hodnota zmařeného lidského života činila částku 10.051.200,-Kč. Takto vypočtená základní náhrada by se měla dle této metodiky z důvodu věku poškozené osoby zvýšit o 30 – 35 %. Vzhledem k věku zemřelého poškozeného J■■■■ V■■■■ (23 let) se jedná podle výpočtu poškozených o částku 3.517.920,-Kč., celkem tedy o částku 13.569.120,-Kč u každé z nich. Poškozená B■■■■ B■■ od takto vypočtené částky odečetla částku 250.000,-Kč, neboť tato jí byla v průběhu tohoto řízení vyplacena pojišťovnou. Poškozené se proto domnívají, že ve vztahu k nemajetkové újmě není nutné provádět žádné složité a rozsáhlé dokazování, neboť výše nemajetkové újmy je při smrtelném následku stanovena v již zmiňované metodice. Argumentaci soudu I. stupně, že otázka náhrady škody je řešena pojišťovnou a proto jim nebyla škoda v adhezním řízení přiznána, zásadně odmítají a jsou přesvědčeny, že soud se takovým způsobem nemůže zbavit povinnosti rozhodnout o řádně uplatněném nároku na náhradu škody. V této souvislosti poukazují na některá rozhodnutí Nejvyššího soudu z let 2006 a 2009, která řeší otázkou nemajetkové újmy. Závěrem svým odvolání proto navrhují, aby krajský soud napadený rozsudek ve výroku, kterým byly odkázány na občanskoprávní

řízení zrušil a sám nově rozhodl tak, že jim přízná škodu ve výši, kterou požadovaly v řízení před okresním soudem.

Předně je nutno uvést, že se krajský soud zabývá touto věcí opakovaně, když jeho předchozí rozhodnutí sp. zn. 10 To 186/2015 ze dne 4.8.2015 k dovolání, které podal tehdy odsouzený G■■■■, Nejvyšší soud ČR svým rozhodnutím sp. zn. 3 Tdo 1542/2015 ze dne 17.2.2016 zrušil a přikázal, aby odvolací soud věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud uvádí, že byť bylo odvolání podáno státním zástupcem toliko do výroku o trestu, tak princip vázanosti odvolacího soudu obsahem podaného odvolání je modifikován (rozšířen) tak, že odvolací soud má povinnost v konkrétním případě jít nad rámec výroků nebo vad vymezených v odvolání, aby odvolatel nebyl poškozen neznalostí práva a aby jinak správně vymezené vady rozsudku neznamenal pro formální překážky nemožnost jejich odstranění. Je tedy třeba respektovat obsahovou (věcnou) souvislost jednotlivých částí napadeného rozsudku, protože výroky odvoláním napadené a nenapadené mohou mít takovou vzájemnou návaznost, že vada jednoho z nich ovlivňuje správnost i výroku jiného. V konkrétně posuzované věci to znamená, že vady výroku o vině, byť odvoláním nevytýkané, ovlivnily i správnost výroku o trestu, kdy nově ukládaný trest odvolacím soudem byl ukládán tak, jak by přicházel do úvahy, pokud by bylo použito odpovídající právní kvalifikace skutku. Nejvyšší soud na základě výše uvedeného následně konstatoval, že odvolací soud pochybil, pokud nedostal své povinnosti podrobit přezkumu i související výrok o vině. Pokud by tak totiž učinil, mohl rozsudek okresního soudu zrušit a postupovat podle ust. § 259 tr. řádu, kdy do úvahy přichází zejména postup podle odst.3, neboť je zřejmé, že skutkový stav byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a došlo toliko k nesprávné právní kvalifikaci. V této souvislosti dále připomněl, že ustanovení, které svým jednáním obžalovaná porušil, odpovídají znaku porušení důležité povinnosti ve smyslu ust. § 143 odst.2 tr. zákoníku a zároveň dal do úvahy, zda je v projednávané věci nutné uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Krajský soud podle § 254 odst. 1,2,3 trestního řádu, při respektování výše uvedeného právní názoru Nejvyššího soudu ČR, opětovně přezkoumal z podnětu podaných odvolání a z hlediska vytykaných vad zákonnost a odůvodněnost napadených výroků o trestu a náhradě škody, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo. Zjistil přitom, že hlavní líčení proběhlo v souladu se zákonem a byly provedeny všechny důkazy potřebné k

objasnění skutkových závěrů, které soud I. stupně vyjádřil ve výroku o vině. Vzhledem k možnostem, které odvolacímu soudu dává ust. § 254 odst.2 tr. řádu tak měl prostor, aby nad rámec vymezených vad a výroků odvolání podaného státním zástupcem, zasáhl také do výroku o vině, neboť je evidentní, že okresní soud jinak správně zjištěnému skutkovému stavu přisoudil chybnou (přísnější) právní kvalifikaci. V dané trestné věci nelze v jednání obžalovaného, který se sice zachoval jako řidič značně nezodpovědně, spatřovat naplnění znaků odst.3 § 143 tr. zákoníku, tedy konstatovat hrubé porušení dopravních předpisů. Za hrubé porušení je třeba dle ustálené judikatury a výkladu výše citovaného ustanovení považovat jen intenzivní porušení některé zákonné normy nebo norem, které má za dané situace zpravidla za následek způsobení smrti člověka, tedy vyvolává reálné nebezpečí, že dojde k smrtelnému následku předpokládanému v § 143 tr. zákoníku, přičemž však musí jít o podstatně závažnější porušení předpisů, než je porušení důležité povinnosti ve smyslu § 143 odst. 2 tr. zákoníku. Zejména se jedná o případy, při nichž je porušeno více různých norem příslušného dopravního předpisu (např. jízda v podnapilém stavu a nepřiměřenou rychlostí s vozidlem, u kterého nefungují brzdy, apod.), které mají z hlediska zachování bezpečnosti dopravy stěžejní význam a jsou porušena v takové intenzitě, která výrazně převažuje nekázeň účastníků provozu na pozemních komunikacích. V daném případě obžalovaný podle skutkových zjištění porušil dopravní předpisy „pouze“ tím, že nedal přednost v jízdě motocyklu a vjel mu do jeho jízdní dráhy. Taková míra a intenzita porušení dopravních předpisů je charakterizována z hlediska trestního práva jako porušení důležité povinnosti uložené zákonem, a proto je namístě, aby jinak správně zjištěné protiprávní jednání obžalovaného bylo posouzeno jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst.1,2 tr. zákoníku. V tomto rozsahu tedy krajský soud výrok o vině obžalovaného změnil, aby na správně zjištěný skutkový stav také navazovala správná právní kvalifikace skutku. V souvislosti s tím upravil (podstatně zestručnil) popis skutku tak, aby vyjadřoval relevantní skutkové okolnosti a současně byl oproštěn od údajů nadbytečných.

V návaznosti na změnu výroku o vině soud II. stupně znovu rozhodl i o trestu. Dospěl přitom k závěru, že v současné procesní situaci je možno úvahy, které ho původně vedly k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, poněkud korigovat. Jakkoli není pochyb o tom, že obžalovaný jako řidič motorového vozidlo naprosto zásadním způsobem selhal, když prováděl běžný odbočovací manévr, ačkoli neměl absolutně žádný přehled o dění v protisměru, ani o tom, že následky toho jeho řidičského pochybení jsou fatální, nelze

pominout, že obžalovaný stojí před soudem poprvé a jedná se o osobu blízkou věku mladistvých. Zejména je však třeba zohlednit skutečnost, že od spáchání skutku uplynula delší doba, a především fakt, že obžalovaný z dříve uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody vykonal tři měsíce. Byť se jednalo o krátkou dobu, nepochybně šlo o životní zkušenost, která jej může do budoucna motivovat k tomu, aby mnohem úzkostlivěji dodržoval dopravní předpisy a neopakoval jednání, které mělo za následek zcela zbytečnou smrt mladého člověka. Odvolací soud proto po změně právní kvalifikace skutku (nutno uvést, že ve prospěch obžalovaného) obžalovanému uložil trest shodný, jaký původně zvolil soud I. stupně - tedy trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na delší dobu v trvání tří let. Vzhledem k zásadnímu řidičskému selhání byl znovu uložen i trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel, a to na dobu pěti roků, tedy rovněž ve stejné výměře, jak učinil okresní soud, neboť je nutné, aby takto nezodpovědný řidič byl na delší dobu vyřazen z účasti na provozu na pozemních komunikacích.

Odvolání poškozených B1■■■■ B■■ a nezl. T■■■■ B■■ krajský soud zamítl jako nedůvodná již svým rozsudkem ze dne 4.8.2015, v jehož odůvodnění podrobně vysvětlil, proč o jimi uplatněných nárocích na náhradu škody a nemajetkové újmy nelze v trestním řízení pozitivně rozhodnout. Bylo by proto nadbytečné jednotlivé argumenty znovu opakovat a pro stručnost postačí na uvedené rozhodnutí odkázat. Krom toho je třeba zdůraznit, že přechodí rozsudek krajského soudu byl zrušen pouze z podnětu dovolání podaného obžalovaným a v následujícím řízení je tedy jakákoli změna rozhodnutí v jeho neprospěch vyloučena (§ 265s odst. 2 tr. řádu).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný

může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by takto bylo označeno.

V Praze dne 19. dubna 2016

JUDr. Jitka Sochorová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Blažková